

Wist u dat...

... stichting COME op tv is geweest? Projectleider Maaïke Hoffer werd voor het EO-programma NieuwLicht (13-05-2018) geïnterviewd door Tijs van den Brink over de dialoogseminars. In het programma wordt gepraat over de toekomst van Israël. "De staat Israël bestaat zeventig jaar, maar is de vrede verder dan ooit? Hoe krijgen we mensen uit hun loopgraven en komen we dichterbij verzoening?" Op uitzendinggemist is het programma terug te kijken: www.npo.nl/nieuwlicht/13-05-2018/VPWON_1280959.

... stichting COME een kleine financiële bijdrage heeft gegeven aan twee oud-deelnemers aan ons dialoogseminar voor hun project 'Hoop planten in de woestijn'? Uit geloof dat een andere realiteit mogelijk is, organiseren deze twee oud-deelnemers een vierdaagse wandeltocht door de woestijn voor mensen werkzaam op het gebied van educatie. Tijdens de 'experimentele en uitdagende reis' vinden er diverse acti-

viteiten plaats waarin de deelnemers elkaar leren kennen en reflecteren op de realiteit. De initiatiefnemers willen toekomstige leerkrachten en opvoeders vaardigheden, ervaring en kennis meegeven, zodat zij in staat zijn kinderen op te voeden met waarden van tolerantie, hoop en vreedzame samenleving. "Doel is om een sociaal gezondere realiteit te ontwikkelen voor joodse en Palestijnse kinderen in Israël." Na de vierdaagse reis zullen deelnemers elkaar tweewekelijks ontmoeten om samen materiaal te ontwikkelen dat gebruikt kan worden door leerkrachten in het onderwijs. Deze reis en het natraject dienen als een vooronderzoek (in het geheel gefinancierd door middel van crowdfunding) en zullen uitgroeien tot een educatief project dat aan verschillende scholen en universiteiten in Israël aangeboden kan worden.

... onze projectleider Maaïke een zoon gekregen heeft? Op 9 november 2017 werd Maaïke verblijd met een zoon Hadi Peete Hoffer. Op de geboortekaart van Hadi een prachtig gedicht van Khalil

Gibran met als slotstrofe: 'Liefde wil niet bezitten en niet bezeten worden; want liefde is liefde genoeg.' Maaïke en Hadi alle geluk van de wereld gewenst!

... wij brieven schrijven en proberen in contact te komen met de **vaste commissie voor Buitenlandse Zaken** met als ondervoorzitter Joël Voordewind mede n.a.v. de visie van het kabinet zoals verwoord in deze alinea: "In het Midden-Oosten draagt Nederland bij aan vrede en veiligheid. Nederland benut de goede betrekkingen met Israël en de Palestijnse Autoriteit voor het behoud en de verwezenlijking van de tweestatenoplossing: een onafhankelijke, democratische en levensvatbare Palestijnse staat naast een veilig en internationaal erkend Israël. Nederland zet zich tevens in voor verbetering van de onderlinge relaties tussen Israëliërs en Palestijnen."

... een film over het seminar gemaakt is met interviews met comitésleden? Belangstellenden krijgen een goed beeld van de ervaringen en opbrengsten van de dialoogseminars.

Penningen: niet voor één gat te vangen zijn?

De afgelopen weken is Israël en haar inwoners flink in het nieuws geweest, en dan helaas niet alléén vanwege een grote wielervedstrijd. En dat lijkt het nu juist wel te worden, met als uitkomst slechts één winnaar en de ander als verliezer. Juist dat is iets dat wij als COME niet willen bereiken. Wij willen dat iedereen in dit mooie land met zoveel historie dezelfde rechten en plichten en mogelijkheden gaat krijgen. Geen één winnaar, maar allemaal in rust naast en met elkaar leven, een goede buur in de meest letterlijke vorm mogelijk. Onze verantwoordelijkheid is de dialoog mogelijk te maken, jaarlijks op Cyprus voor de jeugd van Israël en van de bezette gebieden. Zij moeten de overtuiging hebben dat vrede haalbaar is. Om die gesprekken te laten voeden is geld nodig. Hopelijk stelt u ons ook dit jaar weer in staat het gesprek gaande te houden. Alvast dank voor uw bijdrage en vertel ook anderen van ons werk. Een paar momenten zendtijd is mooi en waardevol, de aandacht van velen voor ons werk is minstens zo belangrijk.

Hans van der Vlist
penningmeester

Seminar 2018

Post	Totaal	Per persoon
Verblijf	21.782	726
Vliegtickets en vervoer	18.475	616
Materiaal	1.000	33
Uitgaven	41.257	1.375
Bijdrage deelnemers	7.200	240
Kosten voor stichting	34.057	

We hopen dit jaar weer rond € 17.500,- van diverse fondsen te ontvangen, er blijft een aanzienlijk gat over.

Helpt u mee dit gat kleiner te maken? Donateurs van COME zijn 'niet voor één gat te vangen' ... vindingrijk om ons te steunen!

LINK is een uitgave van:

stichting
C.O.M.E.
Communication Middle East

Secretariaat

Morsweg 38
2312 AE Leiden
e-mail: stichtingcome@gmail.com
www.stichting-come.nl

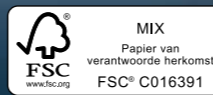
Bestuur

Casper van Dongen, voorzitter
Hans van der Vlist, penningmeester
Japke van Malde, secretaris
Hanno Wisse, Jan Halin, leden

Bankrekening:

NL04 INGB 0003 733187
t.n.v. stichting COME, Leiden

ANBI registratienr. 802124707

LINK

Nieuwsbrief Stichting C.O.M.E.

voorjaar 2018

Zegen en Catastrofe (Nakba)

Op 14 mei werd het 70-jarig bestaan van de staat Israël gevierd: een zegen voor het getraumatiseerde joodse volk, maar ook een verjaardag met een rouwrand met tientallen omgekomen Palestijnse demonstranten en duizenden gewonden. De Palestijnen herdenken op 15 mei de Nakba, de catastrofe, de vlucht van honderdduizenden naar de omliggende Arabische landen en verder. Palestijnen riepen op voor de 'Grote mars van de Terugkeer'.

Bronnen van hoop in het dorre landschap

'Jong in Israël: tussen hoop en frustratie' (Volkskrant, 14-05-2018). Recent zag ik de indrukwekkende film Foxtrot van de Israëlische regisseur Samuel Maoz waarin ouders het noodlot treft van het verlies van hun zoon in het leger. Veel jonge Israëli's maken complexe en vaak ook traumatiserende ervaringen mee in

hun periode van dienstplicht.

'Jong in Palestina: tussen hoop en frustratie' deze titel past ook bij de film over twee Palestijnse vrienden, geboren in het vluchtelingenkamp Dheisheh. Mohammed en Jafar zijn op verschillende momenten in hun leven gefilmd: als stenen gooïende pubers en 20 jaar la-

ter getrouwd, kinderen en hun pogingen om te overleven en de strijd tegen onrecht. Te bekijken op: www.2doc.nl/documentaires/series/2doc/2018/april/mohammad-en-jafar.html.

COME slaat al meer dan 40 jaar kleine bronnen van hoop in het dorre landschap van wanhoop, we proberen 'hoop te planten in de woestijn' en elk seminar laat zien dat jonge Israëli's en Palestijnen vijandbeelden loslaten en hoop op toekomst wordt geboren. Lees de bijdragen van Marieke (Een inkijkje) en Aula (Gevoel van voldoening) over het afgelopen seminar. Maaïke vertelt over de voorbereidingen van het a.s. seminar (In deze tijden zo broodnodig). Zonder uw financiële ondersteuning kunnen wij geen seminar organiseren: de penningmeester informeert over de penningen en wij nodigen u en uw organisatie uit om actief gelden te werven voor COME. Een nieuwe rubriek in LINK is Wist u dat... met interessante wetenswaardigheden. COME probeert een zegen te zijn voor jonge Israëli's en Palestijnen, want hoop doet leven. Wij wensen u leesplezier en zien uw reactie(s) graag tegemoet.

Jan Halin
bestuurslid

Kom in actie voor COME: www.pifworld.com/nl

Stichting COME is naarstig op zoek naar fondsen om de toekomst van de seminars veilig te stellen. Eén van die initiatieven is om u, de donateurs, uit te nodigen in actie te komen voor COME. Daartoe hebben wij ons aangemeld bij PIFworld (Pay it Forward), een donatie- en crowdfunding platform voor een betere wereld.

Bekijkt u eens deze site en ontdek hoeveel creativiteit er is om voor vele goede doelen gelden bijeen te harken. Als u vervolgens bij 'ZOEKEN' COME typt, dan ziet u een eerste actie voor onze stichting: ik loop dit jaar 200 km (4x50km) in de Nijmeegse Vierdaagse en hoop voor elke kilometer 5 euro op te halen.

Of klik op de knop ACTIES en daar vindt u mijn actie. Op de pagina van COME doe ik verslag van de voorbereidingen, de 4daagse en de opbrengst. U kunt zelf een actie ondernemen maar ook mij sponsoren... dus... Als uw organisatie voor COME in actie wilt komen: van harte uitgenodigd! Neem daartoe contact op met mij via: jan.halin61@gmail.com.

In deze tijden zo broodnodig

Halverwege mei had ik een tweedaagse bijeenkomst met het comité, bestaande uit acht Palestijnse, Israëlische en Nederlandse leden, om het aanstaande seminar voor te bereiden.

We kwamen samen in Talitha Kumi, een complex met een school, guesthouse en congresruimte in Beit Jalla, gelegen naast Bethlehem. Dit complex ligt in Gebied C in de bezette Palestijnse Westelijke Jordaanoever. Dit gebied valt onder volledige Israëlische administratieve en veiligheidscontrole, waardoor het voor Israëli's toegestaan is om hier te zijn.

Het groene en rustige Talitha Kumi staat in schril contrast met de drukte en spanningen in Jeruzalem en andere plekken in Israël en Palestina. Het is de periode dat de staat Israël 70 jaar bestaat, dat de Palestijnen de Nakba herdenken (de 'catastrofe' waarin zij een groot deel van historisch Palestina verloren en honderdduizenden mensen op de vlucht moesten), dat in Jeruzalem de hereniging van Jeruzalem (in 1967) wordt gevierd en dat president Trump een begin maakt met de verhuizing van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem.

We beginnen met een hernieuwde kennismaking. De twee '67 Palestijnen zijn dezelfde comitéleden als vorig jaar, maar in het '48 Palestijnse comité zit een nieuw lid, zij was in 2017 deelneemster. Verderop in LINK kunt u haar motivatie voor deelname lezen. Voor de joods Israëlische groep zullen twee nieuwe leden verantwoordelijk zijn, waarvan één twee jaar geleden ook comitélid was. De tweede vergezelt ons alleen op de tweede dag: zij is religieus joods en houdt zich aan de Shabbat-regels. Aangezien onze eerste ontmoetingsdag op zaterdag valt, kon zij daar niet bij zijn.

Ik ben benieuwd waarom iedereen betrokken wil zijn bij de seminars en waarom zij vinden dat het belangrijk is om deze mogelijkheid tot dialoog met 'de vijand' te creëren voor andere Palestijnen en Israëli's. "Een kleine maar indruk-

wekkende ervaring", stelt een van hen. "We geven deelnemers de mogelijkheid om felle discussies te hebben, maar ook de mogelijkheid om te verbinden". In staat zijn om een platform te helpen creëren voor discussie, verbinding en vrije meningsuiting, noemt iedereen heel bijzonder en waardevol.

"Een goede sfeer, vertrouwen en een open houding binnen het comité zijn essentieel voor een succesvol seminar."

De rest van de dag zijn we druk met de praktische zaken rondom het seminar en het vaststellen van het programma van dag tot dag. 's Avonds gaan we in

Bethlehem in een lokaal restaurant eten en bezoeken we het zogenoemde Banksy-hotel, dat door de Britse kunstenaar Banksy is geïnitieerd en ontworpen, gelegen direct naast de muur. Op de tweede dag beginnen we met een workshop om vaardigheden in het faciliteren van discussies en bemiddelen in conflicten op te doen. Er liggen nog wat praktische punten om te bespreken, waarna we als afsluiting knafeh gaan eten, een Palestijnse lekkernij.

Een goede sfeer, vertrouwen en een open houding binnen het comité zijn essentieel voor een succesvol seminar. Het geklets, de serieuze discussies en het vele gelach onderling doen mij goed. Ik heb er vertrouwen in dat met deze groep de basis voor een goed seminar gelegd kan worden. Op financieel gebied blijft COME afhankelijk van fondsen en donateurs. Geef dus gul, zodat wij dit kunnen blijven organiseren. In deze tijden zo broodnodig!

Maaïke Hoffer
projectleider

Het comité, vlnr Aula, Musa, Michael, Marieke, Maaïke, Hady, Ruthi, Emilie

Seminar 2017 - Een inkijkje

Het is al ver boven de 30 graden als ik door de lobby van het hotel loop en de volgende zin oppik: "Hoe kan ik aan iemand mijn verhaal vertellen als ze me steeds onderbreekt en me vertelt dat ze niet gelooft wat ik zeg?!" Aan het woord is een joods Israëlische deelneemster. De activiteit van vanmorgen heeft heel wat in haar loggemaakt. Vanwaar deze frustratie?

Een paar uur eerder, de ochtend van dag 3, Fears & Trust. We doen een activiteit waarbij de helft van de groep geblinddoekt op de grond zit. De andere helft krijgt de opdracht om iemand van 'de andere kant' bij de hand te nemen, naar een rustig plekje te leiden en diegene vervolgens een persoonlijk verhaal te vertellen. Een verhaal dat gerelateerd is aan het conflict. Een verhaal dat je al jaren met je meedraagt, maar nog nooit aan 'de ander' hebt kunnen vertellen.

Tijdens deze activiteit oefenen de deelnemers hun luistervaardigheden. Tijdens een eerdere activiteit hebben ze geoefend met verschillende vormen van luisteren. Luisteren zonder een oordeel te vellen, zonder je mening direct te verkondigen, en zonder een advies te geven over hoe de situatie aangepakt

kan worden. Met een blinddoek voor je ogen kan weinig voor afleiding zorgen.

"Het contrast tussen de rustige aanwijzingen en het verhitte gesprek van zojuist spreekt boekdelen."

Ik volg een tweetal. Een joods Israëlische deelneemster heeft een Palestijnse uit de Westelijke Jordaanoever meegenomen naar een lounge. Op de rug van het T-shirt van de Palestijnse staat met grote letters: PALESTINE – de deelnemers aan het seminar zijn zelden subtiel in hun provocaties. Als het joodse meisje begint te vertellen, is de enige taak van de Palestijnse om te luisteren. Dat gaat haar niet goed af. Ik hoor hoe ze reageert. Ongelovig verheft ze haar stem. Ze wil een discussie starten. In de ogen van het joodse meisje zie ik de verslagenheid. Ze doet meerdere pogingen om haar verhaal te doen, maar ze krijgt geen kans. Dan is het alweer tijd om terug te keren naar de seminarruimte.

De Palestijnse is nog steeds geblinddoekt. Om haar zonder kleerscheuren mee te krijgen, langs het zwembad en van de trap af, geeft de joodse haar kalme instructies. "Nog twee stappen en dan begint de trap. Naar links nu. Nog een klein beetje..."

Het contrast tussen de rustige aanwijzingen en het verhitte gesprek van zojuist spreekt boekdelen. Het ligt niet voor de hand dat jonge joodse en Palestijnse jongeren met elkaar in dialoog gaan. Elkaars verhalen hebben ze nog nooit gehoord. De lange, intensieve dagen van het seminar zijn nodig een vertrouwde omgeving te creëren met ruimte voor frustratie en begrip. Het duurt altijd even voor deelnemers hun persoonlijke verhalen durven te delen, maar vooral om empathisch naar persoonlijke verhalen te kunnen luisteren.

Misschien, aan het einde van elf dagen, kunnen de verschillende groepen dan een gezamenlijke hoop uitspreken. En soms kunnen deelnemers aan het einde van die intensieve tijd samen oprecht zeggen dat de ervaring hun leven heeft veranderd.

Marieke van Andel

Gevoel van voldoening

Toen het seminar was afgelopen, ging iedereen zijn eigen weg en keerde ook ik terug naar mijn vaderland met alle herinneringen die ik had opgedaan, terug naar mijn dagelijkse routine - werk, universiteit en sport.

Ik maakte deel uit van het COME-seminar als deelneemster, één van degenen die hun ideologieën en gedachten met iedereen wilde delen, iemand die graag haar stem liet horen. Sindsdien blijven de ervaring en de tijd die ik daar heb doorgebracht door mijn gedachten gaan. De verandering die ik heb doorgemaakt en de dingen die ik heb gedaan roepen nog steeds zoveel mooie herinneringen op. Hoe verschillend anderen ook kunnen

zijn, of hoe vreemd hun standpunten ook voor mij lijken, ik heb geleerd ze toch te accepteren, ik heb geleerd om zoveel mogelijk perspectieven te absorberen zonder de mijne los te laten. Hoe meer verschillen ik zag, hoe zekerder en trotser ik mij voelde over mijn eigen ideeën, wat mij de wens gaf om mij helder uit te spreken.

De comitéleden hebben ons nooit alleen gelaten. Ze bleven aan onze zijde en zorgden ervoor dat wij ons thuis voelden. Ik vind dat ik hen veel verschuldigd ben.

Deze keer, aankomend seminar, wil ik teruggeven wat ik eerder ontvangen heb. Ik wil diegene zijn die een podium geeft

om gevoelens te uiten en het gedrag van anderen te bekijken, terwijl een deelnemer zijn eigen argumenten aan draagt. Ik wil diegene zijn die mensen bij elkaar brengt en hen misschien opnieuw in vrede laat geloven. Ik ben geïnteresseerd om dezelfde reis te maken, maar nu van een andere kant, als comitélid. Ik wil voelen hoe het is om de verantwoordelijkheden te hebben en om objectief te zijn, ongeacht mijn eigen identiteit. Het leven gaat tenslotte om geven, leven en hopen. Zeg me, wat is lonender dan het gevoel van voldoening?

Aula
'48 Palestijnse comitélid